

**Кандидат у депутати Львівської міської ради, протоієрей церкви св. Георгія Переможця Стефан СОРОКІВСЬКИЙ:
“Церква найкраще знає потреби своїх парафіян”**

старатися не створювати їх, не ускладнювати життя собі і своїм близьким. На жаль, у нашому суспільстві більше санкцій не помічних, а каральних, а це пригнічує народ. Якщо ж житимемо за законом, за мораллю, тоді кожного дня прокидатимемося не зі страхом, а подивимося на сонце і промовимо: “Слава тобі, Боже, що я прокинувся”.

Чому я йду в депутати у своєму місті? Тому що як господар я дбаю про те, щоб на моєму подвір’ї був порядок, і як депутат дбатиму, щоб було чисто і приємно у нашому місті, щоб позитивно вирішувалися питання консолідації і праці. І мене до цього спонукає воля громади. Вважаю, що ким би ти не був – лікарем, священником, прокурором чи адвокатом – якщо тебе обрали депутатом, ти повинен працювати, працювати для міста і його громади.

У наших сусідів поляків важливі питання в країні вирішуються з вищими духовними ієрархами, приймаючи певне рішення, президент радиться з кардиналом. У нас же якщо церква висловлює свою позицію, її часто

осуджують. Церква лікує душу, а з душі йде тіло. Якщо починає хворіти душа, то починає хворіти і тіло. Я знаю дуже доброго хірурга, який, обстеживши жінку, якій ставили різні діагнози, не виявив клінічного захворювання, а порадив їй звернутися і до церкви, щоб насамперед вилікувати душу. Це є приклад співпраці церкви з цивільними професіями. Усі професії є для життя, для того, що потрібно людині. Якщо така співпраця була б ще більше налагоджена, то можна було б вирішувати і питання державні. Чому влада не може радитися з церквою, а приймає такі рішення, які їй до вподоби? Влада каже, що вона вирішує духовні питання, однак хто ж як не церква найкраще знає духовні потреби своїх парафіян.

Розумію, що зараз моє життя зводиться до євангельських слів Івана Хрестителя, який сказав: “Прийде час, коли тебе перепережуть і поведуть туди, куди ти сам не хочеш”. Зараз мене веде мій народ туди, куди б я сам, може, не хотів, але розумію, що народу, громаді я потрібен.

– Раніше найбільшою християнською чеснотою було “зробити добро і почути подяку”, а зараз – “не зробити зла”. Людей треба вміти зорганізувати, щоб вони могли чесно працювати. А зараз з екранів телевізорів ми часто чуємо від державних мужів: “Якщо чесно сказати...” Із таких слів розуміємо, що всі навколо обманюють. Депутатський корпус має жити за християнською мораллю, не будувати схеми проблем, а потім твердити, що він їх вирішує. Проблеми вирішує Господь, а ми повинні

● **“ВІДРОДЖЕННЯ” – партія всього народу, усіх, хто хоче бути вільним і заможним, мати реальні політичні, економічні й особисті права і можливість відстоювати ці права.**

● **Партія “ВІДРОДЖЕННЯ” зародилася в середовищі залізничників, а залізниця – це хребет і кровоносна система держави, тому можемо сказати, перефразовуючи відому американську фразу про “Дженерал моторз”: “Що добре для залізниці – те добре для держави”.**

● **Підтримуючи партію “ВІДРОДЖЕННЯ”, ви робите вибір в інтересах усієї України, а не тієї чи іншої групи олігархів.**

● **“ВІДРОДЖЕННЯ” об’єднує професіоналів, за якими стоять реальні результати, дисциплінованих і патріотично налаштованих людей, а тому наша партія є потужним і реальним конкурентом сучасній псевдоеліті.**

● **“ВІДРОДЖЕННЯ” захищає право на вільне підприємництво, вільну і добре оплачувану працю, інтелектуальну і творчу свободу. Як партія професіоналів, людей, які звикли до дисципліни і порядку, “Відродження” утверджує дисципліну і законність для всіх.**

● **“ВІДРОДЖЕННЯ” – державницька партія, яка підтримує політику тих політичних інститутів у державі, які працюють на інтереси України, але має власну позицію з основних проблем політичного життя в країні.**

**Вісвітати і діяти є
аа:еоü і адо³ү “А³адіаæаііү”
ó ì ³ñöаâіі ó
ñàì îаđүäоааіі³ 0еда;іè?**

Сьогодні важко зрозуміти, що таке місцева влада – апендикс чи складова структури державного управління? Як підняти ціни на газ чи електроенергію, прийняти закони про гральний бізнес, то це – центральна влада, а як збільшувати тарифи, ремонтувати дороги, платити вчителям тощо, то це – місцева. Від місцевої влади мешканці вимагають порядку, а вона часто не може забезпечити навіть найнеобхіднішого. Про співпрацю з міліцією, фіскальними органами місцеві ради тільки мріють: вони можуть просити, можуть критикувати, але законних механізмів впливу на міліцію чи податкову у них нема.

Ми переконані в тому, що місцеве самоврядування повинно перетворитися на фінансово спроможний, ефективний та відповідальний інститут публічної влади.

Головним напрямком трансформації публічної влади в Україні доцільно визначити децентралізацію державного управління та розвитку місцевого самоврядування. Неухильне дотримання природних прав та свобод громад сіл, селищ і міст України повинно стати державною доктриною. І партія “Відродження” готова долучитися до цього процесу.

“Відродження” – державницька партія. Ми працюємо для народу і в інтересах України. Президенти приходять і йдуть, а народ і держава залишаються і житимуть вічно!

**Кандидат у депутати Львівської міської ради, командир
I-го об’єднаного гвардійського залізничного загону
Державної спеціальної служби транспорту Геннадій РУДЕНКО:**

“Місцеве самоврядування – це перш за все господарка, а не політика”

– Вважаю, що критика попередників – остання справа, тому не збираюся аналізувати дії сьогоднішнього депутатського корпусу. Тому на всіх зустрічах із виборцями я обіцяю, що буду всіма силами захищати їхні права і бути достойним представником громади у міській раді. Найперше потрібно звернути увагу на соціальні проблеми і на те, як ми сьогодні живемо у нашому місті. На моє глибоке переконання, депутат міської ради – перш за все не політик, а господарник. Тому якщо люди довірять мені виконувати цю роботу, хочу насамперед розібратися з ремонтом під’їздів, дахів будинків, старих фасадів та вирішенням цілої низки проблем із ЖЕКами. На всіх зустрічах із виборцями люди кажуть одне й те саме – під час виступів на телебаченні наші комунальні функціонери розповідають про хорошу організацію роботи ЖЕКів. Насправді ж не робиться нічого: дахи течуть, під’їзди брудні, вхідні двері не зачиняються. Характерно, що на всі запитання, коли ж настануть зміни, дається стандартна відповідь: “Це ваші проблеми, робіть, що хочете!” Днями я зустрічався з мешканцями вулиці Левандівської, що живуть біля колишнього залізничного гуртожитку. Його передано в комунальну власність, але ЖЕК не збирається займатися проблемами цього будинку.

Виникає закономірне запитання: навіщо тоді ЖЕКи, чи не простіше вирішувати всі питання шляхом утворення об’єднань співвласників мешканців (ОСББ)? Треба брати на баланс ці будинки та відходити від ЖЕКів. Ми вже роздали мешканцям декількох будинків із п’ятої виборчої дільниці документи з алгоритмом дій для створення об’єднання співвласників будинків. Певний досвід у мене напрацьовано, адже за п’ять років служби у Державній спеціальній службі транспорту введено в експлуатацію два житлових будинки, третій буде здано 19 грудня цього року. Усі вони управляються за допомогою ОСББ, і мешканці цілком задоволені, бо гроші від квартплати йдуть саме на ці будинки, а не зникають невідомо де. Ще одне питання, яке вимагає невідкладного вирішення – дозвілля нашої молоді. Я сам батько двох дітей, і мене турбує питання, чим будуть займатися мої діти: фітнес – дорогий, плавальний басейн – так само. Якщо батьки не знайдуть, як заповнити нішу вільного часу, це дуже швидко зробить вулиця. Я буду вимагати від місцевої влади повернення безкоштовних гуртків, які колись успішно працювали.

Якщо я отримаю депутатський мандат, то візьмуся за вирішення болючих соціальних питань. Не секрет, що на території 5-го виборчого округу в темну пору меш-

канці часто не ризикують виходити на вулицю, бо там справжній розгул хуліганства, а міліцейських патрулів не було і нема. Виборці більше не вірять у солодкі обіцянки, а саму владу сприймають досить негативно. Людей переважно хвилюють прості проблеми. Вони вимагають уваги до себе. Під час зустрічей із мешканцями свого виборчого округу я завжди задаю одне й те саме питання: скільки разів за 4 роки ви бачили свого депутата? Відповідь одна – жодного, не могли навіть пригадати його прізвища.

Я не йду в депутати, щоб захищати свої інтереси, бо стою на державницьких засадах. Адреса моєї приймальні та мій мобільний телефон вказані на матеріалах, які отримують виборці.